

Právny odbor: Civilné právo

Predmet sporu: určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru
7Co/209/2006

4205210587

R o z s u d o k

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členov senátu JUDr. Soni Zmekovej a JUDr. Adriany Kálmanovej PhD. v právnej veci žalobcu: J. F., bytom K., D. N.. XXXX/XX, . zast. JUDr. M. K., advokátom v K., N.. M. R. Š. č. X, . proti žalovanému: R. spol. s.r.o. so sídlom v I., B. č. X, . zast. JUDr. Z. H., advokátom v D. S., K. B. B. č. XX/A, . o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Komárne č.k. 10C 192/2005-155 zo dňa 17. 6. 2006 rozhodol

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 5.210, - Sk na účet advokáta JUDr. M. K., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobcovi listom zo dňa 28. 9. 2005, je neplatné. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 12.880.50, - Sk na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 1.000, - Sk do 3 dní. V dôvodoch rozsudku súd uviedol, že na strane žalobcu neboli dané dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru so žalovaným podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce (ďalej ZP), pretože žalobca neporušil pracovnú disciplínu závažným spôsobom, keďže nebolo preukázané, že by konal v rozpore so záujmami svojho zamestnávateľa. Porušenie pracovnej disciplíny malo spočívať v tom, že ako vedúci zamestnanec (vedúci skládky) podal mestu K. vo vlastnom mene konkurenčný návrh na výstavbu skládky tuhého komunálneho odpadu, v ktorom uviedol všetky podstatné informácie o podnikateľskej činnosti žalovaného a o skládke tuhého komunálneho odpadu, vrátane technických parametrov ktoré sú predmetom obchodného tajomstva zamestnávateľa. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní žalobcu nemožno vidieť závažné porušenie pracovnej disciplíny, pretože nebolo preukázané, že by žalobca konal v rozpore so záujmami svojho zamestnávateľa tým, že predmetnú ponuku na výstavbu skládky tuhého komunálneho odpadu urobil v rámci konkurencie vo vlastnom mene a nie v mene žalovaného, a to i napriek tomu, že podanie takejto ponuky nevyplýva z jeho pracovnej náplne a ani písomne nebol splnomocnený k takémuto úkonu. Preukázané bolo to, že možnosti založenia novej skládky a spolupráce s mestom K. konateľ žalovaného viackrát prejednával so žalobcom, preto súd neveril tvrdeniam žalovaného, že o predmetnej ponuke sa dozvedel až 20. 9. 2005 náhodne od pracovníka Mestského úradu v K. a následne z výpisu z uznesenia Mestského zastupiteľstva v K. z 27. 9. 2005. Súd nemal za preukázané ani to, že v ponuke boli uvedené také skutočnosti, ktoré tvoria predmet obchodného tajomstva žalovaného a že by žalobca porušil povinnosť mlčanlivosti. Aj v prípade, že by vypracovanie ponuky bolo možné posúdiť ako porušenie povinnosti mlčanlivosti v zmysle ust. § 81f) ZP súd bol toho názoru, že skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) ZP bolo neprímeraným opatrením. Žalovaný nepreukázal, že ponechanie žalobcu v pracovnom pomere do konca výpovednej lehoty by bolo v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, alebo že by to negatívne vplývalo na pracovnú disciplínu ostatných zamestnancov. Ukončenie pracovného pomeru žalobcu okamžitým skončením podľa názoru súdu je neplatné z dôvodu neprímerane prísneho postihu za konanie žalobcu, ktoré nedosahuje intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Rozsudok vo veci samej odôvodnil s odkazom na ust. § 68 ods. 1 písm. b) a ods. 2 § 70 a § 77 Zákonníka práce, rozsudok vo výroku o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP a výrok o súdnom poplatku § 4 ods. 2 písm. d) a § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil konanie žalovaného pri

podaní ponuky na výstavbu skládky tuhého komunálneho odpadu Mestu K. ako konanie, ktoré nebolo v rozpore so záujmami zamestnávateľa. Trval na tom, že žalobca konal v rozpore so záujmami žalovaného pri podaní uvedenej ponuky, keď vychádzajúc z textu tejto ponuky sa žalobca označil za predkladateľa, hoci mu takéto oprávnenie nevyplývalo z jeho pracovnej náplne a nebol ani poverený na vypracovanie uvedenej ponuky štatutárnym orgánom. Nesúhlasí ani s tým názorom súdu prvého stupňa, že žalobca uviedol v ponuke také skutočnosti, ktoré neboli predmetom obchodného tajomstva. Trvá na tom, že predmetom obchodného tajomstva boli údaje o technickom riešení a kapacite skládky odpadu. Ide o také informácie, ktoré nie sú bežne dostupné a o ktorých sa zamestnanci dozvedia iba pri výkone svojich prác a ktoré nemožno oznamovať iným osobám. Zákonník práce v ust. § 81 písm. f) upravuje medzi základnými povinnosťami zamestnanca aj to, že zamestnanec je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone zamestnania a ktoré v záujme zamestnávateľa nemožno oznamovať iným osobám. Povinnosť mlčanlivosti patrí medzi základné povinnosti zamestnanca, to znamená že aj keď nie je výslovne uvedená v náplni práce, tak je zamestnanec povinný zachovávať o týchto skutočnostiach mlčanlivosť. Žalovaný nesúhlasí ani s tým, že v danej veci je okamžité skončenie pracovného pomeru neprimeraný postih vzhľadom na charakter porušenia základných povinností žalobcom. Žalovaný zvažoval možnosť skončiť pracovný pomer aj výpoveďou ale vychádzal z doterajšieho konania žalobcu, ktoré smerovalo proti žalovanému, keď už dvakrát ako zamestnanec podal žalobu na svojho zamestnávateľa o zaplatenie peňažných pohľadávok. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti vychádzajúc z charakterových vlastností žalobcu, by počas výpovednej lehoty mohol spôsobiť žalovanému škodu; resp. vyvíjať činnosť proti žalovanému, ktorá by mohla negatívne pôsobiť na jeho podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za opodstatnené.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v odôvodnení odvolania žalovaný neuvádza žiadne nové okolnosti a tvrdenia, s ktorými by sa súd prvého stupňa nevysporiadal. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nekonal vo svojom mene a bez poverenia zamestnávateľa. Poverenie mal síce len ústne, no to, že konal v mene zamestnávateľa potvrdzuje obsahu ponuky, ale i výpoveď primátora Mesta K., ktorý s ním jednal ako so zamestnancom žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že v uvedenej ponuke sú zverejnené také skutočnosti, ktoré tvoria predmet obchodného tajomstva, považuje za nedôvodné a vylučujú ho minimálne tri právne predpisy. Predovšetkým ide o zákon č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktorý v § 19 priamo ukladá povinnosť oznamovania povolenia prevádzky (skládky odpadu), pričom písomné vyhotovenie povolenia sa zverejňuje na internetovej stránke správneho orgánu a na jeho úradnej tabuli. Potom údaje o technickom riešení skládky nemôžu tvoriť obchodné tajomstvo ak sa jedná o stavbu, ktorá súvisí so životným prostredím. Sú to údaje, ktoré musia byť verejnosti známe aby bolo možné zabrániť znečisťovaniu ovzdušia a podzemných vôd a musí byť vo verejnom záujme aj monitorovanie takýchto skládok. Ďalším zákonom je zákon č. 223/2001 Z.z. o nakladaní s odpadmi, ktorý určuje presné technické riešenie skládok odpadov a je tiež verejnosti prístupný, a ďalším zákonom je zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý v § 10 ods. 2 hovorí, že porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je sprístupnenie informácií týkajúcich sa závažného vplyvu na zdravie ľudí, životné prostredie, ekologickú stabilitu a znečisťovanie životného prostredia. Uvedené zákony vylučujú aby údaje týkajúce sa skládky odpadu, pokiaľ ide o jej umiestnenie, technické parametre a kapacitu, tvorili obsah obchodného tajomstva. V tejto súvislosti potom neobstojí ani argumentácia žalovaného o porušení všeobecnej povinnosti mlčanlivosti vyplývajúcej z ust. § 81f) Zákonníka práce. Zároveň poukazuje na to, že žalobcovi bola doručená pracovná náplň až 16. 8. 2005, hoci sporná ponuka bola vypracovaná a podaná už 27. 2. 2005. Žalovaný potom nemohol uvedenou ponukou porušiť mlčanlivosť, ktorá by mu vyplývala z pracovnej náplne. Pokiaľ by aj konanie žalovaného bolo posúdené ako porušenie pracovnej povinnosti, žalovaný nepreukázal, že ponechanie žalobcu v pracovnom pomere do konca výpovednej lehoty by bolo v rozpore s jeho oprávnenými záujmami ako zamestnávateľa, alebo že by to negatívne vplývalo na pracovnú disciplínu. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na konanie žalobcu v súvislosti s inými súdnymi konaniami, tak v týchto konaniach sa žalobca domáha svojich peňažných nárokov voči žalovanému, ktoré mu doteraz nezaplatil a preto vymáhanie svojich nárokov súdnou cestou nemožno považovať za zlé charakterové vlastnosti žalobcu

Odvolačný súd po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní podľa § 212 ods. 1 a 214 ods. 1 OSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvého stupňa vec správne posúdil po právnej stránke, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preto odvolací súd tento rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 1. 12. 2001 pracovnú zmluvu, v zmysle ktorej vznikol pracovný pomer na dobu neurčitú na dohodnutý druh práce - investičný technik. Zmenou uvedenej pracovnej zmluvy z 27. 12. 2002 sa zmenil druh práce tak, že od 1. 1. 2003 vykonával žalobca funkciu vedúceho prevádzky (skládky tuhého odpadu v I.). Listom z 28.9. 2005 doručeným v ten istý deň žalobcovi, žalovaný s ním okamžite skončil pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu, že ako vedúci zamestnanec, vedúci skládky obchodnej spoločnosti R. spol. s r.o. I., podal mestu K. vo vlastnom mene konkurenčný návrh na výstavbu skládky tuhého komunálneho odpadu a separovanie odpadu zo dňa 27. 2. 2005, v ktorom uviedol všetky podstatné informácie o podnikateľskej činnosti zamestnávateľa a o skládke tuhého komunálneho odpadu, vrátane technických parametrov, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva zamestnávateľa. O podanom návrhu neinformoval svojho zamestnávateľa, pričom spoločnosť vo svojom obchodnom pláne nemala zaradenie skládky tuhého komunálneho odpadu v K., ani samostatne, ani spolu s iným subjektom. Zamestnávateľ sa o podanom návrhu na výstavbu skládky dozvedel 20. 9. 2005 od pracovníkov Mestského úradu K., ktoré bolo potvrdené až dňom obdržania výpisu z uznesenia z Mestského zastupiteľstva v K., doručené spoločnosti 27. 9. 2005. Žalobca po doručení uvedeného okamžitého skončenia pracovného pomeru listom z 5. 10. 2005 žalovanému oznámil, že v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce trvá na tom, že okamžité skončenie jeho pracovného pomeru, ktoré mu bolo dané dňa 28. 10. 2005 je neplatné a trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával a prideloval mu prácu podľa pracovnej zmluvy. Dňa 21. 10. 2005 žalobca podal na Okresnom súde v Komárne žalobu o určenie neplatnosti jeho okamžitého skončenia pracovného pomeru.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) a ods. 2 Zákonníka práce (ďalej ZP) zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu. Zamestnávateľ môže podľa ods. 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote 1 mesiaca odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

Podľa § 70 ZP okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 74 ZP výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď, alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu platí, že k prerokovaniu došlo.

Podľa § 77 ZP neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou, môže zamestnanec ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote 2 mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 79 ods. 1 vety prvej Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď, alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite, alebo v skúšobnej dobe, a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať aby zamestnanca naďalej zamestnával.

Súd prvého stupňa správne najskôr zisťoval, či v danej veci boli splnené formálne podmienky okamžitého skončenia pracovného pomeru v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Odvolací súd zhodnými vyjadreniami oboch účastníkov na odvolacom pojednávaní zistil, že prerokovanie

okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov v zmysle § 74 Zákonníka práce v tomto prípade nebolo potrebné, pretože žalovaný má iba 10 zamestnancov a nemajú zamestnaneckého dôverníka (§233 ods. 2 Zákonníka práce), preto ani prerokovanie v zmysle § 74 Zákonníka práce, nebolo potrebné. Po zistení, že v danej veci boli splnené všetky formálne podmienky okamžitého skončenia pracovného pomeru sa súd prvého stupňa zaoberal hmotnoprávnymi podmienkami jeho skončenia.

Podstatným pre posúdenie či sa žalobca dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny, bolo zistenie, či ponuku na výstavbu skládky tuhého komunálneho a separovaného odpadu zo dňa 27. 2. 2005 vypracoval žalobca ako samostatná fyzická osoba, alebo či išlo o ponuku jeho zamestnávateľa, či k takémuto postupu bol splnomocnený, resp. či mu takéto právo vyplývalo z pracovnej zmluvy. A ďalej bolo treba posúdiť, či údaje uvedené v ponuke týkajúce sa už zriadenej skládky v I., obsahujú informácie patriace pod obchodné tajomstvo a či ich zverejnením žalobca porušil všeobecnú povinnosť mlčanlivosti vyplývajúcu z ust. § 81f) Zákonníka práce. Súd prvého stupňa pri posúdení tejto otázky správne vychádzal zo zistenia, že uvedenú ponuku možno považovať za ponuku žalovaného, ktorú síce podpísal svojím menom žalobca ale z obsahu uvedenej ponuky vyplýva, že ju podáva ako zamestnanec žalovaného a nie ako súkromná fyzická osoba. Potvrďuje to nakoniec aj výpoveď primátora mesta K., s ktorým žalobca jednal a aj text uznesenia mestského zastupiteľstva, ktoré chávalo a prejednávalo uvedenú ponuku ako ponuku žalovaného a nie ako ponuku žalobcu ako samostatnej fyzickej osoby. Z tohto hľadiska potom nemožno hovoriť ani o konkurenčnom projekte, pretože podľa ponuky malo ísť o vybudovanie spoločnej skládky medzi žalovaným a mestom K.. Pokiaľ ide o posúdenie druhej otázky, či v uvedenej ponuke sú zverejnené skutočnosti, ktoré tvoria predmet obchodného tajomstva, odvolací súd zastáva rovnaký názor ako súd prvého stupňa, že v ponuke nie sú uvedené skutočnosti, ktoré by tvorili predmet obchodného tajomstva. Žalobca za predmet obchodného tajomstva považoval údaje o technickom riešení už existujúcej skládky v I. a o jej kapacite. Uvedené údaje sú údaje, ktoré boli známe príslušným orgánom, ktoré rozhodovali o povolení uvedenej skládky a ktoré sú obsiahnuté v rozhodnutiach, ktoré povolili prevádzku a činnosť tejto skládky (rozhodnutie S. I. Ž. P. z 21. 12. 2004, rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v K. z 22. 3. 1994 o umiestnení stavby skládky v I., rozhodnutie Okresného úradu v K., odbor životného prostredia z 13. 3. 2002 č. OŽP 2002/00831-So o udelení súhlasu podľa zákona o odpadoch na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia skládky odpadov R. s.r.o. B. I.). Pojem obchodné tajomstvo je definovaný v § 17 až 20 Obchodného zákonníka a má charakter všeobecnej občianskoprávnej úpravy. Konanie, ktoré možno považovať za porušenie obchodného tajomstva je upravené v § 51 Obchodného zákonníka. Za porušenie obchodného tajomstva nemožno považovať zverejnenie takých informácií, ktorých zverejnenie iný zákon nepovažuje za porušenie obchodného tajomstva. V tomto prípade je to zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý za porušenie alebo ohrozenie obchodného tajomstva nepovažuje sprístupnenie informácie, ktorá sa týka závažného vplyvu na životné prostredie, alebo o znečisťovaní životného prostredia (§ 10 ods. 2 písm. a), b) cit. zákona). Rovnako tak aj zákon č. 17/1992 Z.z. o životnom prostredí vylučuje aby tvorilo predmet ochrany obchodného tajomstva všetko, čo by sa mohlo týkať znečisťovania životného prostredia a každý sa môže určeným spôsobom domáhať na príslušnom orgáne svojich práv vyplývajúcich z tohto zákona a ďalších predpisov upravujúcich veci životného prostredia (§ 8 ods. 1, § 15). V ponuke vypracovanej žalobcom sú uvedené všeobecné informácie o už existujúcej skládke. Ďalšie údaje obsiahnuté v ponuke a to miesto na ktorom bola skládka postavená, technické riešenie skládky a jej kapacita, ktoré údaje považuje žalovaný za obchodné tajomstvo, nemožno z hľadiska vyššie uvedených zákonov považovať za porušenie obchodného tajomstva. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca porušil aj povinnosť mlčanlivosti, ktorá mu vyplýva z pracovnej náplne, je treba uviesť, že pri zmene pracovnej zmluvy dňa 27. 12. 2002, ktorá sa týkala zmeny funkcie na vedúceho prevádzky skládky odpadov, nebola žalobcovi vypracovaná žiadna pracovná náplň; tá mu bola doručená až 16. 8. 2005, teda viac ako 2 a pol roka potom, čo už uvedenú funkciu vykonával a pol roka potom ako vypracoval a zaslal spornú ponuku mestu K.. V pracovnej náplni zo 16. 8. 2005 sa v jednom z bodov uvádza, že je povinný zachovávať mlčanlivosť o obchodných, organizačných veciach, o ktorých sa dozvie v rámci pracovného zaradenia. Pracovná náplň zamestnanca je z hľadiska právnej povahy pokynom zamestnávateľa zameraným na konkretizáciu úloh v rámci druhu práce podľa pracovnej zmluvy. Vyhotovenie pracovných náplní je právom zamestnávateľa, nie povinnosťou. Zamestnanec má ale povinnosť, ak je pokyn vydaný, plniť pracovné povinnosti podľa obsahu pracovnej náplne. Žalovaný však v žiadnom svojom internom predpise ani v pracovnej náplni

žalobcu(v tom čase neexistovala) nekonkretizoval, čo podlieha mlčanlivosti a s pracovnou náplňou oboznámil žalobcu až pol roka po vyhotovení ponuky žalobcom. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno potom posudzovať údaje uvedené v ponuke o už povolenej a existujúcej skládke v I. (umiestnenie skládky a jej kapacita) zaporušenie všeobecných povinností zamestnanca v zmysle § 81 f) Zákonníka práce a to porušenie mlčanlivosti o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone zamestnania a ktoré v záujme zamestnávateľa nemožno oznamovať iným osobám. Tieto údaje boli už predtým známe a uvádzané aj v iných rozhodnutiach príslušných štátnych orgánov, ktoré rozhodovali o povolení zriadenia uvedenej skládky. Sú to nakoniec informácie, ktoré sú prístupné aj na základe Zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý vylučuje zverejnenie takýchto informácií ako porušenie obchodného tajomstva.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobca vypracovaním a zaslaním uvedenej ponuky prekročil rámec svojho oprávnenia vyplývajúcej z jeho pracovnej náplne, odvolací súd sa stotožňuje s týmto názorom žalovaného. Je pravdou, že z pracovnej náplne žalobcu nevyplýva, že by z titulu svojej funkcie mohol vypracovávať a zasielať ponuky na zriadenie skládky odpadu a nebolo preukázané, že by bol štatutárnym zástupcom žalovaného splnomocnený k takémuto úkonu. Žalobca potom prekročil rámec svojich oprávnení vyplývajúcich mu z jeho funkcie. Toto porušenie pracovnej disciplíny však vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti nemožno považovať z hľadiska jeho intenzity za také závažné porušenie pracovnej disciplíny, pre ktoré by mohol žalovaný so žalobcom okamžite skončiť pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Zákonník práce síce nevymedzuje, čo možno považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, keď vo všeobecnosti platí, že porušenie pracovnej disciplíny musí byť zo strany zamestnanca zavinené a musí dosahovať intenzitu porušenia závažným spôsobom. Práve intenzita tohto porušenia je jedným zo základných hľadísk pre voľbu a použitie prostriedku postihu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné zobrať do úvahy všetky okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo (prekročenia oprávnenia žalobcu vypracovať a zaslať ponuku) s prihliadnutím aj na to, v akom rozsahu a či žalovaný utrpel škodu v dôsledku konania žalobcu a aký to malo vplyv na ostatných zamestnancov, a akým spôsobom si žalobca doteraz plnil svoje povinnosti. Posudzujúc intenzitu skutkovej podstaty porušenia pracovnej disciplíny závažným spôsobom možno ustáliť, že v danom prípade nebola naplnená intenzita porušenia pracovnej disciplíny pre použitie takého výnimočného spôsobu pre skončenie pracovného pomeru, akým je okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Napriek tomu, že žalobca prekročil rámec svojich oprávnení vyplývajúcich mu z jeho funkcie a na vypracovanie a zaslanie ponuky nebol splnomocnený štatutárnym zástupcom svojho zamestnávateľa, jeho konanie súviselo s predchádzajúcimi jednami medzi žalovaným a mestom K. o odvoze odpadu, keďže je preukázané že takéto jednania prebiehali, ale k dohode medzi účastníkmi nedošlo. Aj svedok F. S. potvrdil, že medzi žalobcom a štatutárom žalovaného prebiehali rozhovory týkajúce sa potreby zriadenia novej spoločnej skládky s mestom K.. Preto iniciatívu žalobcu vypracovať ponuku nemožno považovať za jeho súkromnú iniciatívu ako fyzickej osoby. Nakoniec vylučuje to aj skutočnosť, že žalobca nemá živnostenské oprávnenie na nakladanie s tuhým odpadom, ani nie je spoločníkom inej spoločnosti, ktorá by mala obdobný predmet činnosti, potom tvrdenie žalovaného, že konal ako fyzická osoba a vypracoval konkurenčný projekt voči svojmu zamestnávateľovi sa javí nelogické. S prihliadnutím na uvedené možno dospieť k záveru, že žalobca prekročil rámec svojich oprávnení vyplývajúcich z funkcie vedúceho skládky, keď bez predchádzajúceho splnomocnenia zamestnávateľa vypracoval a zaslal ponuku na výstavbu skládky odpadu mestu K., čím porušil pracovnú disciplínu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového stavu bolo na posúdenie, či skutok žalobcu (vypracovanie a zaslanie ponuky) napĺňa z hľadiska intenzity skutkovú podstatu závažného porušenia pracovnej disciplíny, za ktorú možno skončiť pracovný pomer okamžite podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa prihliada na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastáva, na jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, na dobu a situáciu, ku ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na mieru zavinenia zamestnanca, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnej povinnosti zamestnanca a na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa.

Pri posudzovaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny žalobcom odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že toto konanie žalobcu nemožno považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, za ktoré možno s ním skončiť pracovný pomer okamžite. Žalobca síce neoprávnené bez splnomocnenia zamestnávateľa a bez toho, že by to vyplývalo z jeho pracovnej náplne, vypracoval a zaslal mestu K. ponuku na výstavbu skládky odpadu, avšak týmto konaním

nevznikla žalovanému žiadna škoda a na zistenie okolností či a aký vplyv malo toto konanie žalobcu na ostatných zamestnancov, žalovaný neuviedol žiadny dôkaz. Počas trvania pracovného pomeru u žalovaného, žalobca si riadne plnil pracovné povinnosti a nedopustil sa žiadneho porušenia pracovnej disciplíny. Po preskúmaní a posúdení všetkých týchto okolností možno ustáliť, že žalobca porušil pracovnú disciplínu, ale jeho konanie nedosiahlo intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny, za ktoré s ním mohol žalovaný skončiť pracovný pomer okamžite. Preto ak súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 28. 9. 2005 je neplatné, rozhodol vecne správne a odvolací súd jeho rozsudok podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov, ktoré mu vznikli za právne zastúpenie advokátom. V zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, patrí odmena za dva úkony právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu z 25. 8. 2006 a účasť na odvolacom pojednávaní 9. 11. 2006) vo výške 1.260, - Sk za jeden úkon (§ 11 ods. 1) a paušálna náhrada výdavkov za jeden úkon vo výške 164, - Sk (§16 ods. 3), náhrada za stratu času za dve polhodiny cesty na pojednávanie z K. do N. a späť po 273, - Sk (§ 17 ods. 1) spolu v sume 1.092, - Sk. Okrem toho odvolací súd žalobcovi priznal aj náhradu cestovných nákladov (§ 15 písm. a, § 16 ods. 4 cit. vyhlášky) za cestu na odvolacie pojednávanie dňa 9. 11. 2006 z K. do N. a späť vykonanú osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia vo výške 1.155, - Sk pri vzdialenosti 140 km, priemernej spotrebe 5, 3l na / 100 km, podľa údajov v technickom preukaze, pri cene nafty 38, 60, - SK/l a pri základnej náhrade za opotrebenie 6, 20, - Sk za km. Podľa § 18 ods. 4 cit. vyhlášky, advokátovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty patrí odmena zvýšená o daň z pridanej hodnoty. Tarifná odmena, ktorá sa zvyšuje o DPH sa určuje podľa § 9 až 14 cit. vyhlášky; t.j. len za tarifnú odmenu pozostávajúcu zo základnej tarifnej odmeny za úkony a nie aj za hotové výdavky a náhradu za stratu času. Daň z pridanej hodnoty tak predstavuje sumu 478, 80, - Sk (19% zo sumy 2.520, - Sk) Celkove potom predstavujú trovy sumu 5.210, - Sk, ktorú je žalovaný povinný podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť do rúk advokáta zastupujúceho v konaní žalobcu.

P o u č e n i e :

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Krajský súd v Nitre, dňa 9.11.2006
JUDr. Sidónia Sládečková
predseda senátu

Za správnosť: Katarína Vilimeková

Krajský súd v Nitre
Za správnosť anonymizácie: Zuzana Svíteková